

SJUNG MED OSS MAMMA

18 VISOR SATTA I MUSIK AF A. T.

5TE HÄFTET.

FÖRSTA UPPLAGAN.

O. A. G.

Stockholm, Fr. Skoglunds förlag.

G. G. Röder, lith. Etabl. Leipzig.

Pris 1 kr. 75 öre.

"Sjung med oss,
Mamma!"

18

visor satta i musik

af

A. T.

v.

STOCKHOLM.

FR. SKOGLUNDS FÖRLAG.

INNEHÅLL.

	Sid.		Sid.
1. De svenska gossarnas utmarsch. (A.T.)	4	10. Inte för en million. (A.T.)	18
2. Kring julgranen. (A.T.)	6	11. Turken ut! (A.T.)	21
3. Dumbommar. (A.T.)	7	12. Hvad skall du älska? (ZACH. TOPELIUS.)	23
4. Orren. (gammalt rim)	8	13. Sjömansvisa. (A.T.)	24
5. Å hå ja ja! (gammalt rim)	9	14. Ragnar Lodbrok. (A.T.)	26
6. Gäspus, Nickus och Jon Blund (efter Gfm.)	10	15. Vännelill. (ERNST BECKMAN.)	28
7. En liten prinsessa. (EBBA WESTBERG.)	12	16. Johan Banér. (A.T.)	30
8. Vårhälsning. (EBBA WESTBERG.)	14	17. Fosterlandet (efter B.E. MALMSTRÖM.)	32
9. Jungfru Uggla. (A.T.)	15	18. Ur: „Stens visor.” (ALB. GELLERSTEDT.)	34

1. De svenska gossarnas utmarsch.

Med kraft. *mf*

1. Ja, här - ligt är det land vi ä - - ga, vårt Sver - ge tryggt och
 2. Allt ger du oss, du kä - - ra, du ri - ka fo - ster -
 3. Från fä - drens dar vi ärf - - de af fri - het rik en

fritt! Flyg sång, att him - lens vin - dar sä - - ga: det lan - det, det är
 land! Kring mid - jan och kring pan - nan du bär af järn ett
 skatt. Det ljus de oss för - - värf - - de får ej bli skymdt af

p *crescendo*

mitt. Sen tu - sen år den strand är vår, där fjäl - len tro - na,
band. Du ger oss vå - ra skör - dars gull, och sko - gens jät - tar
natt. Lär oss en kär - lek, än mer varm, till dig, vårt land! Din

ff

Bottens böl - ja slår, den mark, den Gö - ter bru - tit, där Sve - ars kungs - borg står.
af din mull få kraft — och for - sen då - nar med famn af silf - ver full.
mo - ders - barm vi al - drig öf - ver - gif - ve. Vig till ditt värn vår arm!

80

2. Kring julgranen.

I hambotakt.

1. Nu så är det jul i - gen. Jul - tom - ten my - ser, ju - le - gran och klap - par hans klickar så snäll.
 2. Kä - ra jul, väl - kommen, väl - kommen till jor - den! Nu den lån - ga hö - sten är slut för i år.
 3. Och så kommer sommarn, då grönt är i sko - gen, smul - tro - nen de rod - na och å - kern blir gul.

Båd i slott och ko - ja nu jul - lju - set ly - ser. Al - la ä - ro gla - da på jul - af - tons kväll.
 Med dig kom - mer snön och ly - ser upp Nor - den, sen så få vi pås - ka och så blir det vår.
 Men i höst, då skörden är in - körd på lo - gen, då vi ön - ska å - ter: ack vo - re det jul!

3. Dumbommar.

Lifligt.

pp

1. Fåg-lar som ej sjun-ga, bå-tar som ej gun-ga, bjäll-ror, som ej klin-ga, hä-star som ej sprin-ga,
 2. Flic-kor som jämt fli - na, un-gar som jämt gri - na, poj - kar, som jämt tju - ra, jungfrur som ä' su - ra,

pp *cresc.*

f *mf*

bös-sor som ej knal-la, barn som in-te tral-la, di ä' dum-ma, di ä' dum-ma al-la!
 py-sar som be-fal-la, kin-ke-blå-sor al-la, di ä' dum-ma, di ä' dum-ma al-la!

f *mf*

4. Orren. (Ringdans.)

Hambotakt.

1. Or - ren sit - ter i hö - gan topp, han kutt - rar där han sit - ter, och
 2. Has - sel - bu - skar båd' sto - ra, små, ful - la di ä' med nöt - ter, och

skyt - ten sprin - ger i fullt ga - lopp, och han skju - ter hvem han hit - tar.
 dan - sa lätt, lil - la un - ga brud, jag fry - ser om mi - na föt - ter.

5. Å hå ja ja! (Ringdans.)

The musical score is written in treble and bass clefs with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 3/4 time signature. It consists of three systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The first system starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The second system includes a piano (*p*) dynamic. The third system features a forte (*f*) dynamic with the instruction 'suckande' and a 'flängsamt' (ritardando) section.

mf

När jag kommer hem till gum-man min sit-ter hon och lap-par kof-tan sin,

all-tid är hon but-ter och tvär, all-tid sjun-ger hon se så här: Bum, bum, bum,

p

fi-de-li-bum, sum, sum, sum su-sa-la-dum. Å hå ja ja!

f suckande

f flängsamt

6. Gäspus, Nickus och Jon Blund.

Stilla.

1. Där - u - te mörk - nar him - lens blå, på fä - stet blin - ka
 2. Först kom - mer Gäs - pus, li - ten dräng. Han stan - nar stil - la
 3. Men se på Nic - kus och hans sätt att ic - ke hål - la
 4. Jon Blund nu kom - mer all - ra sist. Små bar - nen vill han

stjär - nor små, kom sjung med mig en vi - sa om Gäs - pus, Nic - kus
 vid din säng och sträc - ker sig en smu - la. Om blott han höl - le
 huf - vut rätt. Se, det mot brö - stet fal - ler. Den stac - karn stre - tar
 ro - a visst, han hål - ler af dem al - la, Han spän - ner upp sitt

och Jon Blund, de tre, som tyst mot af - ton - stund till
 mun i - gen, han vo - re rik - tigt vac - ker, men just
 nog e - mot, men för hans on - da finns ej bot, och
 pa - ra - ply och för dig i en värld helt ny: du

bar - nen gå och häl - sa på och stan - na kvar till kväl - len.
 se så här han ga - pa plär, det är så ful en va - na.
 frukt - löst är allt hans be - svär: hans huf - vud blir allt tyng - re.
 vin - gar får, och fär - den går långt bort i dröm - mars ri - ken.

7. En liten prinsessa.

Ebba Westberg.

Ej fort.

1. Långt bort i kväl-lens sken fly - ger Stork Lån - ge - ben. „Kä - ra stork, du
 2. Mörk lig - ger ber - gets topp, Nej, där gick må - nen opp. „Ser du tak, som
 3. Å, se Stork Lån - ge - ben! Nej, så - dan li - ten en! Hvad skall flic - kan

snäl - la, hvad kan re - san gäl - la?" „Jag skall dit du in - te vet,
 glim - ma? Ser du haf - vets strim - ma?" Öf - ver haf - vet bär vår färd,
 he - ta? „Jung - fru Mar - ga - re - ta!" Hell det nam - net! Det är godt,

cresc.

vä-gen är min hem-lig-het. Nat-ten är så stil-la. Vill du med, du lil-la?
 så-dan väg är re-san värd. Håll dig fast med han-den! Re-dan skym-tar stranden."
 bätt-re arf har in-gen fått: när-ma och fö-re-na vill det nam-net me-na.

cresc.

mf *p* *espr.* *ritard.*

Sätt dig på min rygg och kom, ak-ta dig att se dig om, så far' vi!"
 Vak-na! Vid en fön-ster-karm där slår stor-ken tvärt a-larm. Hvem såg det?
 Nu är vi-san sjun-gen ut; sa-gan den är in-te slut— Å nej, då!

mf *p* *dolce* *ritard.*

8. Vårhälsning.

Ebba Westberg.

Hurtigt. *mf* *p*

1. Nu är vå - ren här i - gen, nu är vin - tern li - den. Först bli al - la
 Gladast är man dock åt den, när den går ur ti - den.
 2. Kom och följ mig da - gen lång ut i grö - na ha - gar! Sån - gen bär du
 Allt, som lef - ver, har en sång nu i vå - rens da - gar.

drif - vordropp, sen gå al - la i - sar opp, sist står sko - gen full med knopp: det blir blad med ti - den.
 i — ditt bröst; hör den, lär den, gif den röst! Moln och dimmor, sorg och höst den på flyk - ten ja - gar.

mf *p* *cresc.* *f*

mf *p* *cresc.* *f*

9. Jungfru uggla.

Lätt och lifligt.

Jungfru ug-gla hon satt i så fa-ger en lund, tog en blund — på en stund. — Och

tu - sen små blom-mor de sto - do i - kring, och de sad' — in - gen - ting. Men de

lifligare

tänk - te: "hur kan man väl sof - va all - tid, nu när luf - - ten är blid, och när

dolce

mf

hum - lor - na sur - ra och so - len gått opp bor - tom björ - kar - nas topp, och det

cresc. -

mf

sjun - ger och spe - lar i bus - kar och snår u - taf gläd - - je och vår, — och det

mf *cresc.*

sjun - ger och spe - lar i bus - kar och snår u - taf gläd - je och vår!"

f *Ped.* *

10. Inte för en million.

p
 Har du sett min lil - la - - tös, med de lju - sa - - loc - kar?
p

p
 blå - - a ö - gon, ro - sig kind, - - fi - ner som en doc - ka?
p

mf
Kom en dag en ri - ker man. Vet ni hvad han vil - le, han?

mf
b

Detailed description: This system contains a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is on a single staff with a treble clef, starting with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics are "Kom en dag en ri - ker man. Vet ni hvad han vil - le, han?". The piano accompaniment consists of two staves (treble and bass clefs) with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The key signature has one flat (B-flat). The music is in a 4/4 time signature. The piano part features a simple harmonic accompaniment with chords and moving lines in both hands.

f
„Hun - dra - tu - sen da - ler,” sa' han, „jag be - ta - ler,

f

Detailed description: This system contains a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is on a single staff with a treble clef, starting with a forte (*f*) dynamic. The lyrics are "„Hun - dra - tu - sen da - ler,” sa' han, „jag be - ta - ler,". The piano accompaniment consists of two staves (treble and bass clefs) with a forte (*f*) dynamic. The key signature has one flat (B-flat). The music is in a 4/4 time signature. The piano part features a simple harmonic accompaniment with chords and moving lines in both hands.

om hon ger mej tö - sen, hon, om hon ger mej tö - sen, hon!"

p „Nej du, — sa' jag, *f ritard.* „in - te för en mil - li - on!"

11. Turken ut!

Raskt.

f

Och jag vill ha mej en kol-svart häst, en fru-stan-de kolsvart häst, och
 sprän-ga fram, så det hvi-ner om kind, det hvi-ner om min kind, och

f

Detailed description: This system contains the first two staves of music. The top staff is a vocal line in treble clef with a key signature of one flat and a common time signature. It begins with a repeat sign and a forte (*f*) dynamic marking. The bottom staff is a piano accompaniment in bass clef, also in one flat and common time, with a forte (*f*) dynamic marking. The piano part features a melodic line in the right hand and a harmonic accompaniment in the left hand.

mf

så vill jag väl-ja det svärd som är bäst det svärd som är all-ra bäst. Vi
 blå-gu-la fa-nan hon sva-jar för vind, för nor-dans fri-ska vind. Och

Detailed description: This system contains the second two staves of music. The top staff continues the vocal line from the first system, marked mezzo-forte (*mf*). The bottom staff continues the piano accompaniment. The piano part features a melodic line in the right hand and a harmonic accompaniment in the left hand. The system concludes with a double bar line.

ritard. *f*

tur - kar - na dem ska' vi ja - ga ut så in - te en finns kvar till slut. Om

ritard. *a tempo*

Led. *

Karl den tolf - te nu ba - ra fanns, om Karl den tolf - te fanns, så

skul - le det gå som en mun - ter dans, en mun - ter dans!

ff

Led. 5 *

12. Hvad skall du älska?

Zach. Topelius.

Varmt.

p

Mer än dig själf haf kärt ditt hem, din mo - ders bön, din fa - ders bud, men

p

mf

fo - ster - lan - det mer än dem, och mer, långt mer än allt, *f* din Gud.

mf

f

13. Sjömansvisa.

Med kraft.

1. Friskt är på haf, när skum-met frä-ser om bo-gen, seg-len stå fyll-da, och
 2. Kvaft är på land, där mu-rar stän-ga blic-ken, him-len är skymd och

i-lan-de sky-ar se på. Fal-ken lik, fly-ger skep-pet öf-ver vå-gen.
 tvån-get bin-der mitt sinn. Här är fri-het, här bland fri-ska vin-dar,

ff

Su - san - de hvin i hvart block, hvart tåg. Hal - la, hal - la, mitt
 haf - vet är mitt och — him - len min. Hal - la, hal - la, mitt

ff *p*

mf *f*

sal - ta haf är här - ligt! O - hoj, o - hå, hur skönt när vå - gor - na slå.
 sal - ta haf är här - ligt! O - hoj, o - hå, hur skönt när vå - gor - na slå.

mf *f* *p*

14. Ragnar Lodbrok.

Fast och stadigt.

mf

1. Ut drog Rag - nar, o - rädd och råd - klok, ut att fri - a
 2. Borg - herrn, trött att stor - ä - tarn mät - ta, bju - der be - fri - arn
 3. Da - gens ö - ga än sig ej öpp - nat, ung - mön väcks af
 4. Ur vind - ö - gat ung - mön nu vars - nar spjut - stun - gen lind - orm

mf

f

To - ra den fag - ra. Lind - or - men glup - ske bor - gen be - va - kar
 fre - stan - de fram - tid: To - ra till brud och ri - ket till arf - del.
 vrå - lan - de vild - djur. Våld - samt sän - gens stol - pe syns ska - ka,
 lif - lös där lig - ga. Hvem var den djärf - ve? Svar kom ur mörk - ret:

f

ti - o ste - kar tar han i ta - get.
 Rag - nar ly - ster lyc - kan att fre - sta.
 tor - nets grund märks gruf - ve - ligt gun - ga.
 „Fem - ton års yng - ling slun - ga - de spju - tet.“

ff *ff*

Led. * Led. * Led. *

5.

Segrarn svann. Men
 spjutspetsen kvar i
 ormhjärtat sitter.
 Hvem äger skaftet?
 Fram till tinget
 träder den tappre:
 spjutskaftet hans är.
 Hell, unge kämpe!

6.

Ädlare hjälte
 Tora ej drömde.
 Högt prisar fadren
 lindormens bane.
 Starka armar
 lyfta på sköldar
 Tora och Ragnar.
 Fröjdropen skalla.

15. Vännelill.

Ernst Beckman.

Ej fort.

Duett. *p*

1. Och Vän-ne-lill, prin-ses-san, med kro-na och spi-ra, hon vand-rar ge-nom skog, ge-nom
2. Men kä-ra, vack-ra vild-ros, som blos-sar i ha-gen, din tagg har läm-nat blod på den

blom-man-de äng. Hön bin-der vil-da ro-sor, små lam-men att si-ra, hon ploc-kar rö-da
snö-hvi-ta hand. Du, rö-da smul-tron, dof-ten för-svin-ner med da-gen, och val-lar-flic-kan

smul-tron till kost-bar per - le - sträng. Och vi - sor sjun - ger hon där-till, och lyss - na får hvem
vak-nar från fag-ra drömmars land. Men än-då klin-gar hen-nes drill, och lyss - na du som

helst som vill, när trast och sis - ka sjun - ga i kapp med Vän - ne - lill.
kan och vill: än sjun - ger he - la sko - gen med vä - na Vän - ne - lill.

ritard. *f* *ritard.* *f*

Led. * *Led.* * *Led.* * *Led.* *

16. Johan Banér.

Taktfast.

mf

1. Om en hjäl - te vill jag sjun - ga, på Djurs - holm hans hem du
 2. Ren som li - ten pilt han tog sig sto - ra kri - ga - re - ma -
 3. När kung Karl till lill Jan sa - de: „Vill du tjä - na i min
 4. Men Karls son, den sto - re äd - le, all sin kraft, sin tro han

mf

ser. Tren - ne sek - ler ren ha svun - nit, sen där fød - des Jan Ba - nér.
 nér, vil - le in - te lä - xor lä - sa: „hell - re slåss,“ sa' Jan Ba - nér.
 här?“ „Dej, som högg af far mins huf - vud, må rag - gen ta,“ sa' Jan Ba - nér.
 ger. Gu - staf A - dolf vill han tjä - na: „det är en kung,“ sa' Jan Ba - nér.

f *mf* *p*

cresc. *f* *mf* *p*

5.

När vid Oder han sin styrka
lyckligt fri ur klämman ser:
„Kejsarn glömde att om säcken
knyta knut,” sa’ Jan Banér.

6.

Lyckan städse är ej gunstig,
ej mot Jan hon alltid ler,
men aldrig rådlös, aldrig modlös
är den tappre Jan Banér.

7.

Vi hans minne ej förglömma.
Skall hans like uppstå mer?
Sverige, gif oss, när det gäller,
en fältmarskalk som Jan Banér!

17. Fosterlandet.

Efter B. E. Malmström.

Med värme.

f

1. Du ä - ro - ri - ka fo - ster - land där fä - drens kum - mel stå, du
 2. Om ock jag for på sö - der - våg till fa - ger druf - vo - strand, till
 3. Du är - li - ga, du sven - ska jord, nog vet jag hvad du var, nog

f

p

hö - ga, fjäll - be - krön - ta strand, den trog - na böl - jor slå, du
 dig stod dock till - baks min håg, du gam - la fo - ster - land. Vår
 är ditt min - nes ä - ra spord till mig från far - fars far. Ack,

p

tryg - ga hem, du fri - dens kust, du tryg - ga hem, du fri - dens kust, Gud
skog, vår böl - ja sjun - ga käckt om Bir - ger Jarl och En - gel - brekt, om
lär mig van - dra fä - drens stig och för mitt Sver - ge of - fra mig, jag

f
sträc - ke u - ti nöd och lust ut - öf - ver dig Sin hand!
Stu - rars och om Va - sars släkt, som stred för fo - ster - jord.
lef - va vill och dö för dig, mitt kä - ra fo - ster - land.

f

Red. *

18. Ur „Stens visor.”

Alb. Gellerstedt.

Innerligt.

1. Slut är da - gen, sol gått ned, in - gen få - gel - kvitt - rar mer,
3. Fast jag in - tet ver - kat har, lön till mig dock Gud nu bar,

blomman lu - tar, slum - rar in, trött är ock mitt gla - da sinn.
ty i fa - ders tryg - ga bo kys - ser mo - der mig till ro.

mf

2. Him - lens sol i haf - vets sköt hvi - la ef - ter dags - led njöt, blom - man bor vid
 4. Kom - me nat - ten tyst och skum: o, du lät små barn ju rum, Je - sus, vid ditt

mf

Red. Red.

p

1. 2.

tuf - vans barm, li - ten fink har e - kens arm. rä - das då?
 hjär - ta få. Skall jag lil - le

p

ritardando